

مطالعه میزان آلدگی، مقاومت آنتی بیوتیکی، تولید بیوفیلم و وجود ژن TSST-1 در جدایه‌های استافیلوکوکوس اورئوس

کامران ابراهیم زاده^۱، شهرام حنفیان^{۲،۳*}

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران
۲. استادیار گروه علوم و صنایع غذایی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران
۳. مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

*نويسنده مسئول مکاتبات: hanifian@iaut.ac.ir

(دریافت مقاله: ۹۵/۴/۲۱ پذیرش نهایی: ۹۵/۱۲/۱۸)

چکیده

هدف این مطالعه بررسی میزان آلدگی شیر خام و فرآورده‌های لبنی ستی استان آذربایجان غربی با استافیلوکوکوس اورئوس و ارزیابی وجود ژن مولد زهرابه TSST-1، الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی و قابلیت تولید بیوفیلم در جدایه‌های این باکتری بود. برای این منظور ۸۰ نمونه شیر خام و فرآورده‌های آن (شامل پنیر، خامه و کشک ستی) به همراه ۲۰ نمونه سواب بینی تولیدکنندگان این محصولات با روش تصادفی طبقه‌ای جمع‌آوری شد. نمونه‌ها با استفاده از روش‌های متدالوک کشت، جداسازی و شناسایی گردیدند و سپس وجود ژن TSST-1 با استفاده از PCR ارزیابی شد. بر اساس نتایج مطالعه، ۳۵ نمونه آلدگی به استافیلوکوکوس اورئوس بودند که از این بین ژن TSST-1 در ۱ نمونه پنیر و ۲ نمونه سواب بینی ردیابی گردید. یافته‌های مقاومت آنتی بیوتیکی نشان داد اکثر جدایه‌های استافیلوکوکوس اورئوس نسبت به آنتی بیوتیک‌های پنی‌سیلین، ونکومایسین و متی‌سیلین مقاوم و نسبت به کوتريموکسازول، جنتامایسین، ریفارمپن، اگزاسیلین و سفلولوبین حساس بودند. همچنین تولید بیوفیلم در ۲/۸۵، ۱۷/۱۵ و ۸۰ درصد جدایه‌ها به ترتیب زیاد، متوسط و کم برآورد گردید. فراوانی بالای آلدگی به استافیلوکوکوس اورئوس و وجود سویه‌های دارای ژن حدت TSST-1 در بین آن‌ها، همچنین مقاومت بالا به آنتی بیوتیک مختلف و قابلیت تولید بیوفیلم، بیانگر مخاطره بهداشتی در ارتباط با مصرف فرآورده‌های لبنی ستی است.

واژه‌های کلیدی: استافیلوکوکوس اورئوس، ژن TSST-1، مقاومت آنتی بیوتیکی، بیوفیلم، محصولات لبنی ستی

مقدمه

نسبت به شرایط نامساعد محیطی نظری فعالیت آبی $\text{pH} = 8.0$ اسیدی و 14 درصد نمک، موجب رشد و بقای آن در بسیاری از فرآوردهای شیر می‌گردد (Bennett and Monday, 2003; Lindqvist *et al.*, 2002).

استافیلکوکوس اورئوس فاکتورهای ویرولانس متعددی دارد که بیماری‌زاپی و کلونیزه شدن باکتری را به آن‌ها نسبت می‌دهند. انتروتوكسین‌های باکتری و زهرابه سندروم شوک توکسیک (TSST-1) از جمله فاکتورهای ویرولانس مهم این باکتری و از دسته سوپرآنتیژن‌های زهرابه پیروژنیک (PTSAgs) می‌باشند (Fueyo *et al.*, 2005). یکی دیگر از فاکتورهای ویرولانس استافیلکوکوس اورئوس توانایی تشکیل بیوفیلم است (Archer *et al.*, 2011). بیوفیلم غشای نازکی است که باکتری‌ها پس از ایجاد کلونی بر روی سطوح و ترشح مواد خارج سلولی لزج (Slime)، به صورت توده‌ای و با شکل نامنظم ایجاد می‌کنند (Fueyo *et al.*, 2005). تولید بیوفیلم به طور چشمگیری بقای باکتری‌ها در محیط را افزایش می‌دهد (Srey *et al.*, 2013). گسترش روزافروزن مقاومت آنتیبیوتیکی یکی دیگر از مشکلاتی است که پزشکان با آن سر و کار دارند و به علت پیدایش سویه‌های مقاوم به آنتیبیوتیک در استافیلکوکوس اورئوس روز به روز تعداد آنتیبیوتیک‌های در دسترس برای درمان این عفونت‌ها کاهش می‌یابد (Molla Abbaszadeh *et al.*, 2011).

با توجه به اهمیت موضوع و هم‌چنین تولید و مصرف بالای فرآورده‌های لبنی سنتی در منطقه آذربایجان غربی، در مطالعه حاضر آلدگی شیر خام و برخی از

جنس استافیلکوکوس متعلق به خانواده میکروکوکاسه و یک باکتری گرم مثبت، غیراسپورزا، فاقد کپسول، غیرمتحرک و بی‌هوای اختیاری است. استافیلکوکوها از باکتری‌های مهم در پزشکی و دامپزشکی هستند، به این معنی که برخی از اعضای این جنس از شایع‌ترین عوامل ایجاد عفونت‌های پستانی در گاو و گوسفند می‌باشند و از این نظر ضررهای اقتصادی زیادی را متوجه اقتصاد دامداری می‌کنند (Quinn *et al.*, 1994). برخی گونه‌های این جنس عامل ایجاد عوارضی نظیر زخم‌های پوستی، دمل، عفونت‌های بیمارستانی بسیار خطرناک و گاهی مقاوم به درمان در انسان می‌باشند. اعضای این جنس در زیستگاه‌های مختلف پراکنده‌اند. برخی از آن‌ها در پوست، غدد پوستی و غشاء‌های مخاطی جانوران وجود دارند و از این طریق به فرآورده‌های حیوانی و منابع محیطی منتقل می‌شوند. استافیلکوکوس اورئوس از جمله گونه‌های شاخصی است که علاوه بر بیماری‌زاپی برای انسان، در فساد مواد غذایی نیز نقش دارد (Bennett and Monday, 2003).

استافیلکوکوس اورئوس در مجاری بینی، گلو، پوست و موی بیش از 50 درصد افراد سالم حضور دارد. عرضه‌کنندگان مواد غذایی معمولاً منبع اصلی آلدگی غذا در شیوع مسمومیت غذایی هستند. هم‌چنین این باکتری می‌تواند از طریق پستان مبتلا به ورم پستان استافیلکوکی بالینی یا تحت بالینی شیر را آلدود کند و در طول مراحل تولید و نگهداری در داخل شیر و فرآورده‌های آن رشد و تکثیر نموده و منجر به تولید انتروتوكسین‌های بیماری‌زا گردد (Moroni *et al.*, 2010). به علاوه، مقاومت زیاد استافیلکوکوس اورئوس

فرآورده‌های لبی م محلی و همچنین افراد تولید این فرآورده‌ها به استافیلوكوکوس اورئوس بررسی گردید و جدایه‌ها از نظر وجود ژن TSST-1، الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی و قابلیت تولید بیوفیلم مورد ارزیابی قرار گرفتند.

مواد و روش‌ها

- روش نمونه‌گیری

استان آذربایجان غربی به ۴ منطقه (طبقه) تقسیم‌بندی و با استفاده از روش تصادفی‌طبقه‌ای (Stratified Sampling)

Random Sampling) نمونه‌گیری انجام گرفت. در مجموع ۱۰۰ نمونه شامل ۲۰ نمونه از هر یک از نمونه‌های شیر خام، پنیر، خامه و کشک سنتی به همراه ۲۰ نمونه سواب بینی از افراد تولیدکننده فرآورده‌های سنتی طی سال‌های ۱۳۹۲-۱۳۹۳ جمع‌آوری و در شرایط سرد به آزمایشگاه میکروبیولوژی انتقال یافت و در اسرع وقت مورد آزمون‌های میکروبی قرار گرفت.

شکل (۱)- مناطق چهارگانه نمونه‌گیری در استان آذربایجان غربی

حاوی ۱/۰ میلی‌لیتر محلول ۱ درصد تلوریت‌پتاسیم (Merck, Germany) کشت و به مدت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سلسیوس گرمخانه‌گذاری گردید (Lancette and Bennet, 2001). در مورد نمونه‌های شیر خام و سواب بینی، مقدار ۱ میلی‌لیتر از نمونه به صورت مستقیم در محیط کشت داده شد. برای جداسازی استافیلوكوکوس اورئوس مقدار ۱۰۰ میکرو‌لیتر از محیط Giolitti-Cantoni broth (Merck, Germany) کشت Baird-Parker agar

- غنی‌سازی، جداسازی و شناسایی استافیلوكوکوس اورئوس

مقدار ۱۰ گرم از هر نمونه پنیر، خامه و کشک با ۹۰ میلی‌لیتر سرم رینگر استریل در داخل ارلن حاوی پرل شیشه‌ای، مخلوط و به مدت ۳۰ دقیقه در بن‌ماری ۴۰~ درجه سلسیوس قرار گرفت. سپس به مدت ۵ دقیقه در شیکر با شدت rpm ۲۳۰ همگن گردید. مقدار ۱ میلی‌لیتر از سوسپانسیون تهیه شده به ۱۹ میلی‌لیتر محیط Giolitti-Cantoni broth (Scharlou, Spain) کشت

به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سلسیوس سانتریفیوژ و فاز رویی به میکروتیوب جدید انتقال یافت. در این مرحله ۵۰۰ میکرولیتر مخلوط کلروفرم و ایزوآمیلالکل (با نسبت ۱:۲۴) به میکروتیوب‌ها اضافه و سانتریفیوژ گردید. پس از انتقال فاز رویی به میکروتیوب جدید، مقدار هم حجم آن ایزوپروپانول (Merck, Germany) با دمای ۲۰- درجه سلسیوس به آن اضافه گردید و با شدت rpm ۱۲۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سلسیوس سانتریفیوژ شد. فاز رویی دور ریخته شد و پس از خشک شدن، مقدار ۳۰ میکرولیتر آب یون‌زدایی Nuclease-free deionized water (به آن اضافه و کاملاً مخلوط شد (خاکپور و همکاران، ۱۳۹۱). به منظور تعیین غلطنت و خلوص DNA استخراج شده از نانودرآپ (Thermo Scietific, USA) استفاده گردید. درنهایت DNA استخراج شده تا زمان انجام PCR در فریزر ۴۰- درجه سلسیوس نگهداری شد.

جهت ردیابی ژن TSST-1 از جفت پرایمر با توالی‌های ACCCCTGTTCCCTTATCATC TTTTCAGTATTGTAACGCC (GTSSTR-1) و ۲/۵ (GTSSTR-2) استفاده شد. مخلوط واکنش شامل: ۰/۵ میکرولیتر از بافر $\times 10$ ، ۱ میکرولیتر dNTPs میکرولیتر، ۱ میکرولیتر از هر یک از پرایمرهای F و R (Eurofins, Germany)، ۰/۵ میکرولیتر آنزیم Taq DNA Polymerase، ۱ میکرولیتر از DNA الگو بود. حجم نهایی با افزودن آب دیونایز عاری از DNA و RNA به ۲۵ میکرولیتر رسید. شرایط دمایی PCR طبق جدول (۱) اعمال گردید:

سطحی و به مدت ۲۴-۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس گرمانخانه‌گذاری شد. سپس تعداد ۳ کلونی با رنگ سیاه و هاله لیستیناز انتخاب و در محیط Mannitol salt agar (Merck, Germany) کشت خطي داده شد (۲۴-۴۸ ساعت در ۳۷ درجه سلسیوس). کلونی‌های زرد رنگ رشد کرده در محیط مانیتول سالت آگار برای بررسی آزمون‌های افتراقی در محیط عمومی BHI agar (Merck, Germany) کشت گردید (Barrow and Feltham, 2003). برای شناسایی استافیلوکوکوس اورئوس از آزمون‌های مورفولوژیکی و بیوشیمیایی استاندارد شامل رنگ‌آمیزی گرم، کاتالاز، کواگولاز، ترمونوکلئاز، Voges-Proskauer، تولید اسید از مانیتول و مالتوز و آزمون همولیز (در محیط آگار خون‌دار حاوی ۷ درصد خون دفیرینه گوسفند) استفاده شد (Lancette and Bennet, 2001).

- جستجوی ژن TSST-1

برای استخراج DNA، جدایه‌های استافیلوکوکوس Luria-Bertani broth (Merck, Germany) کشت و پس از ۲۴ ساعت گرمانخانه‌گذاری، میکروتیوب‌ها با شدت rpm ۱۲۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ و مایع رویی دور ریخته شد و ۱ میلی‌لیتر لیزبافر (Sinaclon, Iran) به رسوب حاصله اضافه و به مدت ۴۵ دقیقه در بن‌ماری ۶۰ درجه سلسیوس قرار داده شد. میکروتیوب‌ها با شدت rpm ۱۲۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سلسیوس سانتریفیوژ و مایع رویی به میکروتیوب جدید انتقال داده شد. سپس ۱۰۰۰ میکرولیتر فنول-کلروفرم-ایزوآمیلالکل (با نسبت ۱:۲۴) (Merck, Germany) به آن اضافه و پس از چند بار وارونه کردن میکروتیوب، با شدت rpm ۱۲۰۰۰

جدول (۱)- مراحل دمایی و زمانی سیکل‌های PCR (Mehrotra *et al.*, 2000)

مرحله	دما (°C)	زمان (دقیقه)	تعداد سیکل
دنا توراسیون اولیه	۹۶	۵	۱
دنا توراسیون	۹۶	۲	۲
اتصال	۵۷	۲	۳۵
توسعه	۷۲	۱	
توسعه نهایی	۷۲	۷	۱

سفتازیدیم ($30\text{ }\mu\text{g}$)، سفولوتین ($30\text{ }\mu\text{g}$)، کوتیریموکسازول ($25\text{/}23\text{/}75\text{ }\mu\text{g}$)، سیپروفلوکساسین ($5\text{ }\mu\text{g}$) و جنتامایسین ($10\text{ }\mu\text{g}$) برای آنتی‌بیوگرام استفاده شد. کشت‌ها به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس گرمخانه‌گذاری و نتایج مربوط به قطر هاله عدم رشد بر اساس جداول استاندارد استافیلیوکوکوس اورئوس قرائت گردید (Wikler *et al.*, 2007).

- تعیین قابلیت تولید بیوفیلم

برای بررسی تولید بیوفیلم جدایه‌ها از روش کمی Microtiter Plate Assay استفاده شد. برای این منظور Tryptic Soy broth (Merck, Germany) حاوی ۰/۵ درصد (وزنی- حجمی) عصاره مخمیر (Merck, Germany) به مدت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سلسیوس کشت و سپس تا رسیدن به $\text{OD}_{620} = 0.01$ رقیق‌سازی گردید. مقدار ۱۹۰ میکرولیتر از محیط تریپتیکسوی براث حاوی ۲ درصد (وزنی- حجمی) از هر یک از قندهای گلوکز و ساکارز، به هر گوده میکروپلیت انتقال داده و مقدار ۱۰ میکرولیتر از سوسپانسیون میکروبی تهیه شده در آن تلقیح گردید. تمامی جدایه‌ها و همچنین شاهد منفی (محیط کشت

محصول PCR در ژل آگارز ۱ درصد (Invitrogen, USA) حاوی ۰/۱ میکروگرم در میلی‌لیتر رنگ سایبرگرین (Sigma-Aldrich, USA) (SYBR Green) Syngene, UK) عکس‌برداری انجام گرفت (Parsonnet *et al.*, 2008). از استافیلیوکوکوس اورئوس (ATCC 29213) به عنوان کنترل مثبت برای مراحل مختلف PCR استفاده شد.

- تعیین الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی

جهت بررسی مقاومت جدایه‌های استافیلیوکوکوس اورئوس به آنتی‌بیوتیک‌های مختلف، روش انتشار دیسکی (Kirby-Bauer disc diffusion) مورد استفاده قرار گرفت. از کشت تازه (۲۴ ساعته) جدایه‌های استافیلیوکوکوس اورئوس جهت تهیه سوسپانسیون معادل ۰/۵ مک‌فارلند استفاده شد. سپس ۱۵۰ میکرولیتر از سوسپانسیون بر روی محیط Muller-Hinton agar (Scharlou, Spain) به صورت سطحی کشت داده شد و از ۱۳ دیسک آنتی‌بیوتیکی شامل و نکومایسین ($30\text{ }\mu\text{g}$)، تتراسایکلین ($30\text{ }\mu\text{g}$)، گلوکزاسیلین ($1\text{ }\mu\text{g}$)، اریترومایسین ($15\text{ }\mu\text{g}$)، اگزاسیلین ($1\text{ }\mu\text{g}$), متی‌سیلین ($10\text{ }\mu\text{g}$), ریفامپین ($5\text{ }\mu\text{g}$), پنی‌سیلین (U)،

در شرایط محیطی خشک گردید. سپس برای حل کردن کریستال ویوله باقیمانده، به هر گوده ۱۶۰ میکرولیتر اسیداستیک ۳۳ درصد اضافه شد و شدت رنگ با ELISA Reader در طول موج ۴۹۲ نانومتر اندازه گیری گردید (Djordjevic *et al.*, 2002). نتیجه میزان تولید بیوفیلم با استفاده از الگوی ارایه شده در جدول (۲) تفسیر گردید:

استریل)، در سه تکرار آزمایش گردیدند. نمونه ها به مدت ۴۸ ساعت در ۳۷ درجه سلسیوس گرماخانه گذاری شدند. پس از تخلیه گوده ها، ۳ مرتبه با ۲۵۰ میکرولیتر فسفات بافر سالین شستشو و تخلیه گردید. برای تشییت بیوفیلم ها، ۲۰۰ میکرولیتر متابول ۹۹ درصد به هر گوده اضافه و پس از ۱۵ دقیقه تخلیه و با ۲۰۰ میکرولیتر کریستال ویوله هوا خشک شد. سپس ۲۰۰ میکرولیتر کریستال ویوله درصد به هر گوده اضافه و بعد از ۵ دقیقه آب کشی و

جدول (۲)- میزان جذب نوری و محاسبه تولید

بیوفیلم در جدایه های استافیلکوکوس اورئوس

تولید بیوفیلم	جذب نوری*
عدم تولید	$OD_{S,a} \leq OD_c$
کم	$OD_c < OD_{S,a} \leq 2OD_c$
متوسط	$2OD_c < OD_{S,a} \leq 4OD_c$
زیاد	$OD_{S,a} > 4OD_c$

* OD_c و $OD_{S,a}$ به ترتیب نشان دهنده میزان جذب نوری نمونه های شاهد و مجھول می باشد.

نشان داده شده است. مطابق این جدول میزان آلدگی به استافیلکوکوس اورئوس در شیر خام نسبتاً بالاتر از سایر نمونه ها برآورد گردید.

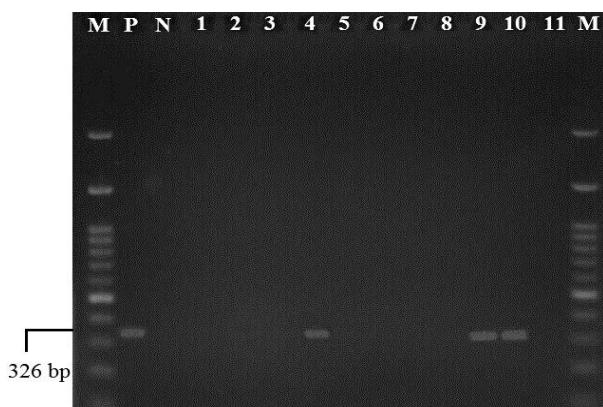
یافته ها

در جدول (۳) میزان و درصد شیوع استافیلکوکوس اورئوس در شیر و فرآورده های محلی و همچنین تولید کنندگان این محصولات در استان آذربایجان غربی

جدول (۳)- میزان و درصد شیوع استافیلکوکوس اورئوس در نمونه های مختلف

نوع نمونه	تعداد نمونه	تعداد (%) مواد مثبت
شیر	۲۰	(۴۵) ۹
پنیر	۲۰	(۳۵) ۷
خامه	۲۰	(۳۰) ۶
کشک	۲۰	(۳۰) ۶
سواب بینی	۲۰	(۳۵) ۷
کل	۱۰۰	(۳۵) ۲۵

که ۲ مورد آن مربوط به سواب بینی و ۱ مورد در جدایه مربوط به پنیر شناسایی گردید. براساس شکل (۲) در ۳ نمونه از ۳۵ جدایه استافیلوکوکوس اورئوس، ژن (*tst*) TSST-1 ردیابی شد

شکل (۲)- تصویر ژل الکتروفورز و مشاهده قطعه اختصاصی ۳۲۶ جفت بازی ژن (*tst*) در نمونه‌های شماره ۴، ۹ و ۱۰؛ M، P و N به ترتیب بیانگر نشانگر و نمونه‌های مثبت و منفی می‌باشند.

میزان مقاومت و حساسیت سویه‌های استافیلوکوکوس اورئوس به ۱۳ آنتی‌بیوتیک مختلف در جدول (۴) نشان داده شده است. مطابق این جدول بیشترین و کمترین مقاومت به ترتیب نسبت به ونکومایسین بود. در این بین، مقاومت ۷۷/۱۴ درصدی جدایه‌ها نسبت به متی‌سیلین قابل توجه می‌باشد.

میزان مقاومت و حساسیت سویه‌های استافیلوکوکوس

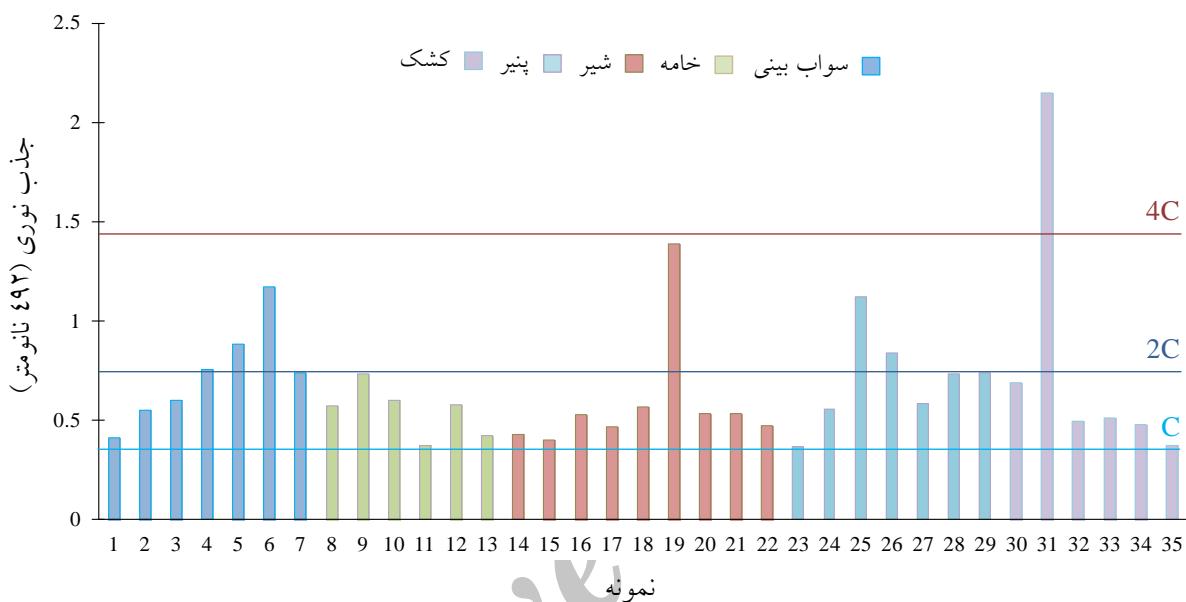
اورئوس به ۱۳ آنتی‌بیوتیک مختلف در جدول (۴) نشان داده شده است. مطابق این جدول بیشترین و کمترین

جدول (۴)- مقاومت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌های استافیلوکوکوس اورئوس

آنتی‌بیوتیک	حساس	بنابینی	مقاوم
ونکومایسین	۸/۵۷	۰	۹۱/۴۲
پنی‌سیلین	۱۱/۴۲	۰	۸۸/۵۷
متی‌سیلین	۲۲/۸۵	۰	۷۷/۱۴
سفتازیدیوم	۲۰	۲۸/۵۷	۵۱/۴۲
ترراسایکلین	۳۱/۴۲	۳۴/۲۸	۳۴/۲۸
سیپروفلوکسازین	۲۲/۸۵	۴۸/۵۷	۲۸/۵۷
اریترومایسین	۰	۷۴/۲۸	۲۵/۷۱
گلوكتساسیلین	۵۷/۱۴	۲۵/۷۱	۱۷/۱۴
سفلولوئین	۸۲/۸۵	۵/۷۱	۱۱/۴۲
ریفارمپین	۸۸/۵۷	۲/۸۵	۸/۵۷
اگراسیلین	۸۸/۵۷	۲/۸۵	۸/۵۷
جنتامایسین	۸۸/۵۷	۵/۷۱	۵/۷۱
کوتزیموکسازول	۹۱/۴۲	۵/۷۱	۲/۸۵

همه سویه‌های جداسازی شده قادر به تشکیل بیوفیلم بودند و در این میان، ۶ جدایه مقدار متوسط و ۱ سویه مقدار زیاد بیوفیلم تولید نمود.

بررسی کمی میزان تولید بیوفیلم توسط جدایه‌های استافیلوکوکوس/ورئوس از نمونه‌های مختلف در نمودار (۱) نشان داده شده است. براساس این یافته‌ها،

نمودار (۱)- میانگین میزان تولید بیوفیلم جدایه‌های استافیلوکوکوس/ورئوس در نمونه‌های مختلف؛ C، 2C و 4C به ترتیب نشانگر مقدار جذب نوری در نمونه شاهد (Control)، دو برابر و چهار برابر نمونه شاهد می‌باشد.

استافیلوکوکوس/ورئوس بودند که بیشترین میزان آلدگی در شیر خام (۴۵ درصد) مشاهده شد درحالی که سایر نمونه‌ها درصد آلدگی مشابه و به نسبت کمتری (۳۰-۳۵ درصد) داشتند. در مطالعه دستمالچی ساعی و همکاران بر روی شیرهای خام مربوط به گاوهاي با ورم پستان باليني و تحت باليني در استان آذربایجان شرقی و غربی، حدود ۱۵ درصد شيرها به صورت اوليه آلدود به استافیلوکوکوس/ورئوس بودند (Dasmalchi Saei *et al.*, 2009). در مطالعه مشابهی در استان فارس، میانگین آلدگی در شیر گاو، گوسفند، بز، شتر و گاومیش ۱۱ درصد بود (Rahimi and Alian, 2013).

بحث و نتیجه‌گیری

صرف بالای شیر خام و فرآورده‌های سنتی از یک سو و مخاطرات ناشی از عفونت‌ها و مسمومیت غذایی استافیلوکوکی، سبب ترغیب محققان به مطالعه میزان شیوع این باکتری در فرآورده‌های شیری شده است (Ertas *et al.*, 2010; Khakpoor *et al.*, 2013; Rahimi and Alian, 2013). در مطالعات انجام یافته، شیر خام و فرآورده‌های سنتی آن از منابع مهم مسمومیت انسان با استافیلوکوکوس/ورئوس و زهرابه آن عنوان شده است (Imani-Fooladi *et al.*, 2010). در مطالعه حاضر به طور میانگین ۳۵ درصد نمونه‌ها آلدود به

لبنی سنتی در نقاط مختلف جهان را می‌توان در تنوع فلور میکروبی، روش‌های شیردوشی و فرآوری متفاوت و تعدد ناقلين این باکتری که با محصولات لبنی ارتباط دارند، جستجو نمود. مطالعاتی در ارتباط با حضور استافیلوكوکوس اورئوس در بینی افراد سالم صورت گرفته است. در تحقیقی در تهران، ۲۶/۷ درصد از نمونه‌های سواب بینی افراد سالم آلودگی استافیلوكوکوس اورئوس بودند که کمتر از میزان ۳۵ درصد (Imani-Fooladi *et al.*, 2010) بود (Nagao *et al.*, 2009; Parsonnet *et al.*, 2000). اما اکثر این بررسی‌ها بر روی سویه‌های جداسازی شده از نمونه‌های بالینی (خون، زخم، عفونت‌های بیمارستانی، سواب بینی و ...) بوده است (Teyhoo *et al.*, 2011; Mehrotra *et al.*, 2000) و نیز در ۲۰ درصد (Pourshafie *et al.*, 2015) از سویه‌های جداسازی شده از فرآورده‌های لبنی تبریز، شناسایی گردید. در مطالعه حاضر ۲۸/۵۷ درصد (۲ مورد از ۷ جدایه) جدایه‌های سواب بینی واجد ژن TSST-1 بودند که با نتایج مطالعات فوق نسبتاً مشابه بود و با بررسی‌های انجام یافته در ژاپن (۹ درصد) و در لیبی

میزان آلودگی استافیلوكوکوس اورئوس در شیر و فرآورده‌های حاصل از آن ۶۰/۵۶ درصد بود (Singh and Prakas, 2010)، این میزان در پنیر گوسفندی و (Ertas *et al.*, 2010) و در پنیرهای سنتی مصری شهرستان خوی Molla Abaszadeh and Haji (۵۳/۷۵ درصد) (Sheikhzadeh, 2014) گزارش گردید. میزان آلودگی شیر و فرآورده‌های لبنی سنتی به استافیلوكوکوس اورئوس در مطالعه حاضر متفاوت از مطالعات ذکر شده می‌باشد ولی با نتایج حاصل از بررسی‌هایی که در پنیر کوزه (۴۱ درصد) در شهرستان سقز (Khalifezadeh *et al.*, 2015) و محصولات لبنی سنتی (۳۲ درصد) در تهران (Imani-Fooladi *et al.*, 2010) انجام گرفت، نسبتاً همخوانی داشت. از آنجایی که از راه‌های عملده ورود استافیلوكوکوس اورئوس به محصولات لبنی سنتی، عدم رعایت اصول بهداشتی طی فرایند تهیه این محصولات است، لذا مهم‌ترین دلیل اختلاف میزان آلودگی، تفاوت در روش‌های فرآوری این محصولات است. در مطالعه‌ای که بر روی پنیر و کره محلی در تبریز، میزان آلودگی به استافیلوكوکوس اورئوس به ترتیب ۲۶ و ۱۶ درصد بود (Mirzaei *et al.*, 2012). در بررسی انجام شده در تهران بر روی مواد غذایی مختلف، ۱۷/۱ درصد از مواد لبنی آلودگی به استافیلوكوکوس اورئوس بودند (Eshraghi *et al.*, 2009). تفاوت در شرایط داخلی (pH, aw, درصد نمک و ...) و خارجی (دما، طول مدت نگهداری و ...) فرآورده‌های شیر توجیه‌کننده اختلاف در میزان آلودگی فرآورده‌های مختلف با استافیلوكوکوس اورئوس است. از دیگر دلایل تفاوت میزان آلودگی در فرآورده‌های

در مطالعه حاضر با نتایج مطالعات انجام شده در تهران (Mirzaei *et al.*, 2013) (Rahimi *et al.*, 2013)، تبریز (Khalifezadeh *et al.*, 2015) و سقز (2001) هم خوانی نزدیکی داشت. تفاوت در نوع و شیوه استفاده از آنتیبیوتیک‌ها برای درمان‌های دامی و انسانی می‌تواند از دلایل اختلاف نتایج باشد.

توانایی استافیلوکوکوس اورئوس در تشکیل بیوفیلم به زنده ماندن باکتری در محیط میزبان کمک می‌کند. امروزه بیوفیلم به عنوان یکی از دلایل مزمن شدن عفونت‌های استافیلوکوکی در پزشکی و دامپزشکی مطرح شده است. در تحقیقات مختلف در بدن و در محیط آزمایشگاه نشان داده شده است که استافیلوکوکوس اورئوس توپایی چسبیدن و نفوذ به سلول‌های اپیتیال داخل غدد پستان گاو را دارد (Khoramian *et al.*, 2009). بررسی قابلیت تولید بیوفیلم سویه‌های استافیلوکوکوس اورئوس جداسازی شده در این مطالعه نشان داد که از مجموع ۳۵ جدایه، تشکیل بیوفیلم در ۲۸ جدایه (۸۰ درصد) ضعیف، در ۶ جدایه (۱۷/۱۵ درصد) متوسط و در ۱ جدایه (۲/۸۵ درصد) قوی بود. بررسی‌های متعددی باهدف ارزیابی قابلیت تولید بیوفیلم در جدایه‌های استافیلوکوکوس اورئوس صورت پذیرفته است (Stepanovic *et al.*, 2000). نتایج این مطالعات حاکی از وجود درجات متفاوتی از تولید بیوفیلم در جدایه‌هاست (Periasamy *et al.*, 2011; Secor *et al.*, 2011). در مطالعه جدایه‌های استافیلوکوکوس اورئوس جداسازی شده از شیر خام تهیه شده از گاوداری‌های اطراف تهران، به ترتیب ۴/۴ و ۴۳/۳ درصد جدایه‌ها به ترتیب قادر به تولید مقادیر زیاد، متوسط و کم بیوفیلم و تنها ۱۲/۲

(Parsonnet *et al.*, 2008) اختلاف بیشتری داشت (El-Ghodban, 2006). مطالعات انجام گرفته بر روی جدایه‌های حاصل از محصولات لبنی بهویژه در مورد جدایه‌های بومی ایران محدود بوده است به طوری که در مطالعات مشابه ۶۶/۲۵ درصد (Norouzi *et al.*, 2013) (Farahmand-Azar *et al.*, 2012) (et al., 2012) و ۱۲ درصد (Eshraghi *et al.*, 2009) از جدایه‌های TSST-1 حاصل از فرآورده‌های لبنی سنتی را حاوی ژن TSST-1 گزارش نمودند که در مقایسه با محصولات لبنی سنتی در مطالعه حاضر (۳/۵۷) از میزان بالاتری برخوردار بودند. گستردگی بودن تفاوت‌ها در فراوانی ژن TSST-1 در مطالعات مختلف ممکن است به علت متفاوت بودن منابع جداسازی در مناطق مختلف، روش‌های بررسی و حساسیت آن‌ها، تعداد نمونه‌ها و نوع نمونه‌ها باشد.

تحقیقات انجام یافته بر روی الگوی مقاومت و حساسیت آنتیبیوتیکی استافیلوکوکوس اورئوس جداسازی شده از شیر خام و سایر محصولات لبنی سنتی در کشورهای مختلف بیانگر آن است که استافیلوکوکوس اورئوس نسبت به آنتیبیوتیک‌ها رفتار متفاوتی داشته است (Appelbaum, 2007; Duran *et al.*, 2012; Hoerlle and Brandelli, 2009; Udobi *et al.*, 2013). در این بین جدایه‌های استافیلوکوکوس اورئوس عمدتاً به آنتیبیوتیک‌های ونکومایسین و متی‌سیلین حساسیت نشان دادند (Rahimi *et al.*, 2013; Schweizer *et al.*, 2013; Molla Abbaszadeh and Haji Sheikhzadeh, 2015) که با نتایج مطالعه حاضر (مقاومت ۹۱/۴۲ و ۷۷/۱۴ درصدی به ترتیب به ونکومایسین و متی‌سیلین) در تناقض است. میزان مقاومت به پنی‌سیلین، کوتیریموکسازول و جنتامایسین

تحت شرایط غیربهداشتی موجب افزایش آلوگی محصولات لبنی سنتی می‌گردد. با توجه به وجود عامل ژن حدت TSST-1 در جدایه‌ها و همچنین مقاومت آنتی‌بیوتیکی و وجود فاکتورهای بیماری‌زاوی نظیر تولید بیوفیلم، حضور این باکتری در فرآورده‌های لبنی بهخصوص محصولات سنتی می‌تواند از دیدگاه بهداشتی مخاطره‌آمیز باشد.

سپاسگزاری

این مطالعه در قالب پایان‌نامه کارشناسی ارشد و با استفاده از امکانات آزمایشگاه‌های میکروبیولوژی دانشکده کشاورزی و مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی دانشگاه آزاد اسلامی تبریز انجام گرفت.

در صد از جدایه‌ها در محیط آزمایشگاه بیوفیلم تولید ننمودند (Khoramian *et al.*, 2009) و در بررسی انجام گرفته بر روی ۷۹ سویه/استافیلوكوکوس اورئوس جداسازی شده از افراد سالم در اصفهان، ۳۷ سویه (۴۷ درصد) به عنوان سویه‌های چسبنده، ۱۶ سویه (۲۰ درصد) به عنوان سویه‌های چسبنده ضعیف و ۲۶ سویه (۳۳ درصد) به عنوان سویه‌های غیرچسبنده گزارش گردید (Rahimi, 2015) که با نتایج مطالعه ما مشابه نداشتند. این اختلافات با توجه به شرایط جغرافیایی و محل‌های نمونه‌گیری و همچنین خصوصیات و ویژگی‌های سویه‌های در حال گردش در جوامع مختلف قابل توجیه می‌باشد.

با توجه به آلوگی بالای فرآورده‌های لبنی سنتی با استافیلوكوکوس اورئوس، به نظر می‌رسد آلوگی شیر خام و از سوی دیگر تهیه و فرآوری این محصولات

منابع

- Appelbaum, P.C. (2007). Microbiology of antibiotic resistance in *Staphylococcus aureus*. Clinical Infectious Diseases, 45: 165–170.
- Archer, N.K., Mazaitis, M.J., Costerton, J.W., Leid, J.G., Powers, M.E. and Shirtliff, M.E. (2011). *Staphylococcus aureus* biofilms, properties, regulation and roles in human disease. Virulence, 2(5), 445–459.
- Barrow, G.I. and Feltham, R.K.A. (2003). Cowan and Steel's Manual for the Identification of Medical Bacteria. 3rd Edition. Cambridge University Press. pp. 54–57.
- Bennett, R.W. and Monday, S.R. (2003). *Staphylococcus aureus*. In: Miliotis, M.D. and Bier, J.W. (Editors), International Handbook of Foodborne Pathogens. Marcel Dekker, Inc. pp. 41–59.
- Dastmalchi, H., Ahmadi, M., Mardani, K. and Batavani, R.A. (2009). Molecular typing of *Staphylococcus aureus* isolated from bovine mastitis based on polymorphism of the coagulase gene in the north west of Iran. Veterinary Microbiology, 137: 202–206.
- Djordjevic, D., Wiedmann, M. and McLandsborough, L.A. (2002). Microtiter plate assay for assessment of *Listeria monocytogenes* biofilm formation. Applied and Environmental Microbiology, 68(6): 2950–2958.
- Duran, N., Ozer, B., Gulbol Duran, G., Onlen, Y. and Demir, C. (2012). Antibiotic resistance genes & susceptibility patterns in staphylococci. Indian Journal of Medical Research, 135: 389–396.

- El-Ghodban, A., Ghengesh, K.S., Marialigeti, K., Esahli, H. and Tawil, A. (2006). PCR detection of toxic shock syndrome toxin of *Staphylococcus aureus* from Tripoli, Libya. Journal of Medical Microbiology, 55(2): 179–182.
- Ertas, N., Gonulalan, Z., Yildirim, Y. and Kum, E. (2010). Detection of *Staphylococcus aureus* Enterotoxins in Sheep Cheese and Dairy Desserts by Multiplex PCR Technique. International Journal Food Microbiology, 142(1-2): 74–77.
- Eshraghi, S., Salehipour, Z., Pourmand, M.R., Rahimi Forushani, A., Zahraei Salehi, M.T., Agha Amiri, S., et al. (2009). Prevalence of tst, entC, entA and entA/C genes in *Staphylococcus aureus* strains isolated from different foods. Tehran University Medical Journal, 67(7): 470–476 [In Persian].
- Farahmand-Azar, S., Ahmadi, M., Dastmalchi Saei, H. and Anassori, E. (2013). Identification of Toxic Shock Syndrome Toxin-1 (TSST-1) gene in *Staphylococcus aureus* isolated from bovine mastitis milk. Archives of Razi Institute, 68(1): 17–22.
- Fueyo, J.M., Mendoza, M.C., Rodicio, M.R., Muniz, J., Alvarez, M.A. and Martin, M.C. (2005). Cytotoxin and pyrogenic toxin superantigen gene profiles of *Staphylococcus aureus* associated with subclinical mastitis in dairy cow and relationships with macrorestriction genomic profiles. Journal of Clinical Microbiology, 43(3): 1278–1284.
- Hoerlle, J.L. and Brandelli, A. (2009). Antimicrobial resistance of *Staphylococcus aureus* isolated from the intensive care unit of a general hospital in southern Brazil. The Journal of Infection in Developing Countries, 3(7): 504–510.
- Imani-Fooladi, A.A., Riazi, M. and Sattari, M. (2010). Molecular and serological detection of Enterotoxigenic *Staphylococcus aureus* from traditionally dairy products. Journal of Shahrekord University of Medical Sciences, 11(4): 19–26 [In Persian].
- Khakpoor, M., Ezzati, M., Mahmoodi, K., Khalaji Pirbaluti, M., Khaksar, R. (2013). Prevalence of coagulase-positive *Staphylococcus aureus* in local cheese in West Azerbaijan with culture and PCR method. Iranian Journal of Nutrition Sciences & Food Technology, 7(5): 237–242.
- Khalifezadeh, S., Sadeghi Zali, M.H. and Nahaei, M.R. (2015). Prevalence and antibiotics susceptibility of *Staphylococcus aureus* in traditional Kouzeh cheese at Saqqez retails. Journal of Food Hygiene, 4(16), 1–10 [In Persian].
- Khoramian, B., Emaneini, M.E., Bolourchi, M., Eslampour, M.A., Niasari-Naslaji, A., Aligholi, M. et al., (2009). Evaluation of the biofilm-forming ability of *Staphylococcus aureus* isolates from bovine mastitis in Iran. Journal of Comparative Pathobiology, 6(4), 109–114.
- Lancette, G.A. and Bennet, R.W. (2001). *Staphylococcus aureus* and Staphylococcal Enterotoxins, In: Pouch Downes, F., Ito, K. (Editors), Compendium of methods for the microbiological examination of foods, 3rd edition, American Public Health Association, Washington DC. pp. 387–400.
- Lindqvist, R., Sylvén, S. and Vågsholm, I. (2002). Quantitative microbial risk assessment exemplified by *Staphylococcus aureus* in unripened cheese made from raw milk. International Journal of Food Microbiology, 78: 155–170.
- Mehrotra, M., Wang, G. and Johnson, W.M. (2000). Multiplex PCR for detection of genes for *Staphylococcus aureus* enterotoxins, exfoliative toxins, Toxic Shock Syndrome Toxin 1, and methicillin resistance. Journal of Clinical Microbiology, 38(3): 1032–1035.
- Mirzaei, H., Javadi, A., Farajli, M., Shah-Mohammadi, A.R., Monadi, A.R. and Barzegar, A. (2012). Prevalence of *Staphylococcus aureus* resistant to methicillin in traditional cheese and cream: a study in city of Tabriz, Iran. Journal of Veterinary Research, 67(1): 65–70 [In Persian].
- Molla Abbaszadeh, H., Mobaiyen, H. and Mirzaei, H. (2011). Determination of prevalence rate and antibiotic resistance pattern in *Staphylococcus aureus* strains isolated from in-patients of Imam Reza and Shohada hospitals, Tabriz. Journal of Microbial Biotechnology, 3(9): 45–50 [In Persian].

- Molla Abaszadeh, H. and Haji Sheikhzadeh, B. (2014). Surveying the contamination rate, sensibility and antimicrobial resistance patterns in *Staphylococcus aureus* isolated from traditional cheese consumed in Qotur of Khoy province. Journal of Fasa University of Medical Science, 4(2): 209–217 [In Persian].
- Moroni, P., Pisoni G., Cremonesi, P. and Castiglioni, B. (2010). *Staphylococcus*. In: Liu, D. (Editor), Molecular Detection of Foodborne Pathogens. CRC Press, New York, pp. 245–246.
- Nagao, M., Okamoto, A., Yamada, K., Hasegawa, T., Hasegawa, Y. and Ohta, M. (2009). Variations in amount of TSST-1 produced by clinical methicillin resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) isolates and allelic variation in accessory gene regulator (*agr*) locus. BMC Microbiology, 9: 52.
- Norouzi, J., Goudarzi, G., Pakzad, P. and Razavipour, R. (2012). The Isolation and detection of *Staphylococcus aureus* enterotoxins A-E and TSST-1 genes from different sources by PCR Method. Qom University of Medical Sciences Journal, 6(3): 78–85.
- Parsonnet, J., Goering, R.V., Hansmann, M.A., Jones, M.B., Ohtagaki, K., Davis, C.C. and Totsuka, K. (2008). Prevalence of toxic shock syndrome toxin 1 (tsst-1)-producing strains of *Staphylococcus aureus* and antibody to tsst-1 among healthy Japanese women. Journal of Clinical Microbiology, 46(8): 2731–2738.
- Periasamy, S., Joo, H.S., Duong, A.C., Bach, T.H.L., Tan, V.Y., Chatterjee, S.S. and et al. (2011). How *Staphylococcus aureus* biofilms develop their characteristic structure. Proceedings of the National Academy of Sciences, 109: 1281–1286.
- Pourshafie, N., Shayegh, J. and Mobayen, H. (2015). Identification of toxic shock syndrome toxin-1 genes of *Staphylococcus aureus* isolated from local cheese and cow's milk in Tabriz city. Journal of Food Microbiology, 2(6): 81–87.
- Quinn, P.J., Carter, M.E. and Barkey, B. (1994). Veterinary Microbiology, Elsevier, p. 118.
- Rahimi, F., Katouli, M. and Pourshafie, M.R. (2014). Characteristics of hospital-and community-acquired methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* in Tehran, Iran. Journal of Medical Microbiology, 63(6): 796–804.
- Rahimi, F. (2015). Biofilm production among *Staphylococcus aureus* strains isolated from healthy people. Iranian Journal of Infectious Diseases, 68, 21–29 [In Persian].
- Rahimi, F., Bouzari, M., Katouli, M. and Pourshafie, M.R. (2013). Antibiotic resistance pattern of methicillin resistant and methicillin sensitive *Staphylococcus aureus* isolates in Tehran, Iran. Jundishapur Journal of Microbiology, 6(2): 144–149.
- Rahimi, E. and Alian, F. (2013). Presence of enterotoxigenic *Staphylococcus aureus* in cow, camel, sheep, goat and buffalo bulk tank milk. Veterinarski Arhiv, 83(1): 23–30.
- Rahimi, F., Bouzari, M., Vandyousefi, J., Maleki, Z., Saberi kashani, S. and Davoudi, S. (2008). Analysis of antibiotic resistance and detection of mecA gene in *Staphylococcus aureus* isolated from hospitals and medical laboratories in Tehran. Iranian Biological Journal, 21: 64–74.
- Schweizer, M.L., Perencevich, E.N., Eber, M.R., Cai, X., Shardell, M.D., Braykov, N. and Laxminarayan, R. (2013). Optimizing antimicrobial prescribing: Are clinicians following national trends in methicillin-resistant *staphylococcus aureus* (MRSA) infections rather than local data when treating MRSA wound infections. Antimicrobial Resistance and Infection Control, 2: 28.
- Scherrer, D., Corti, S., Muehlherr, J.E., Zweifel, C. and Stephan, R. (2004). Phenotypic and genotypic characteristics of *Staphylococcus aureus* isolates from raw bulk-tank milk samples of goats and sheep. Veterinary Microbiology, 101: 101–107.
- Secor, P.R., James, G.A., Fleckman, P., Olerud, J.E., McInnerney, K. and Stewart, P.S. (2011). *Staphylococcus aureus* biofilm and planktonic cultures differentially impact gene expression, mapk phosphorylation, and cytokine production in human keratinocytes. BMC Microbiology, 11: 143.
- Singh, P. and Prakash A. (2010). Prevalance of coagulase positive pathogenic *Staphylococcus aureus* in milk and milk products collected from unorganized sector of Agra. Journal Guide-Acta Agriculturae Slovenica, 96(1): 37–41.

- Srey, S., Jahid, I.K. and Ha, S.D. (2013). Biofilm formation in food industries: A food safety concern. *Food Control*, 31: 572–585.
- Stepanović, S., Vuković, D., Dakić, I., Savić, B. and Švabić-Vlahović, M. (2000). A modified microtiter-plate test for quantification of staphylococcal biofilm formation. *Journal of Microbiological Methods*, 40: 175–179.
- Teyhoo, M., Mobin, H., Mozafari, N.A., Moadab, S.R., Sedigh Bayan, K.H. and Mones Rast, S.H. (2011). The prevalence of toxic shock syndrome toxin (TSST-1) producing clinical isolates of *Staphylococcus aureus* strains isolated from Shohada hospital in Tabriz, Iran. *Medical Laboratory Journal*, 5(1): 38–44 [In Persian].
- Udobi, C.E., Obajuluwa, A.F. and Onaolapo J.A. (2013). Prevalence and antibiotic resistance pattern of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* from an orthopaedic hospital in Nigeria. *BioMed Research International*, 860467, 4 pages.
- Wikler, M.A., Cockeril, F.R., Craig, W.A., Dudley, M.N., Eliopoulos, G.M., Hecht, D.W. and *et al.* (2007). Performance Standards for Antimicrobial Susceptibility Testing; Seventeenth Information Supplement. Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI), 27(1): 44–51.

Archive of SID

Contamination rate, antibiotic susceptibility profile, biofilm formation and presence of TSST-1 gene in *Staphylococcus aureus* isolates

Ebrahimzadeh, K.¹, Hanifian, S.^{2,3*}

1. M.Sc Graduate in Food Science and Technology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran
  2. Assistant Professor of Department of Food Science and Technology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran
  3. Biotechnology Research Center, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran
- *Corresponding author email: hanifian@iaut.ac.ir
(Received: 2016/7/11 Accepted: 2017/3/8)

Abstract

This study aimed to investigate the prevalence of *Staphylococcus aureus* in raw milk and traditional dairy products of West-Azerbaijan Province and also to evaluate the presence of TSST-1 virulence gene, antibiotic resistance and biofilm formation of the isolates. Using stratified random method, a total of 80 raw milk and traditional dairy products (including traditional cheese, cream and curd) together with 20 nasal swab samples of the dairy products' manufacturers were collected. *S. aureus* strains were isolated and identified by conventional culture methods. Afterwards, the isolates were subjected to PCR analysis to detect the presence of TSST-1 gene. According to the findings, 35% of the samples were contaminated by *S. aureus*. Moreover TSST-1 gene was recognized in 1 cheese and 2 swab samples. Antibiotic resistance profile revealed that most of *S. aureus* isolates were resistant towards vancomycin, penicillin, and methicillin and sensitive towards co-trimoxazole, gentamicin, rifampin, oxacillin, and cephalothin. Moreover, 2.85%, 17.15%, and 80% of the isolates were capable to form high, moderate and low amounts of biofilm. High occurrence of *S. aureus* in milk and dairy products which harbor TSST-1 virulence gene, and the strains that demonstrated resistant to several antibiotics and capable of biofilm formation, could be considered a health threat to the consumers of these products.

Keywords: *Staphylococcus aureus*, TSST-1 gene, antibiotic resistance, biofilm, traditional dairy products